



1912

butlletí informatiu

febrer 2012

Agrupació Excursionista “Catalunya”

La Portella Gran. Montserrat (foto: Pep Molinos)

Panoràmica d'Aguilles i Freres (foto: Pep Molinos)



Sortida del sol al circ de Crabioules (foto: Frederic Planas)



PRIMER ACTE DEL 100tenari

*Amb la col·locació de la primera placa al cim
del Puig de la Mola,
el cim més alt de la comarca del Garraf,
es va completar el primer
acte del 100tenari.*

La complexitat de la col·locació de les plaques als 41 sostres comarcals de Catalunya, ha propiciat que l'activitat s'iniciés el 2012 sense esperar que arribés l'1 de juny, data en què, fa cent anys es va fundar la nostra Agrupa.

Divuit excursionistes van participar a l'acte, iniciativa dels nostres companys Eduard Ruiz i Rosa Maria que tots dos van treballar amb il·lusió i que ara segueix fent-ho la nostra companya.

Aquesta acció ha de servir perquè estiguem atents a les properes accions que ens portaran fins el 31 de maig de 2013 a culminar el projecte i la nostra Agrupació Excursionista "Catalunya", serà present a totes les comarques informant no només de l'altura de la muntanya sinó de que la nostra Entitat és ja centenària.

Í N D E X

- 3** EDITORIAL: Primer acte del 100tenari
- 4** MUNTANYA: Travessa d'Agulles i Frares
- 7** INFANTIL-JUVENIL: Sortida escalada
- 8** MUNTANYA: Bassegoda
- 10** E.R.E.: Memòria 2011
- 11** L'ENTREVISTA: Jordi Suñé i Martí

AGENDA D'ACTIVATATS:

- 12** CAIAC: Calendari
- 13** 100tenari: Turó d'en Vives

- 14** Calendari febrer i març
- 15** SENDERISME: Matagalls-Montserrat;
La sèquia de Manresa
- 16** MUNTANYA: Els Escarrissons del Barranc de Lloret
- 18** MUNTANYA: El Grand Quayrat
- 20** 100tenari: El Puig de la Mola
- 22** L'ITINERARI: Castell de Milany
- 25** 100tenari: Sostres comarcals de Catalunya
- 26** A.E.C.: Diversos

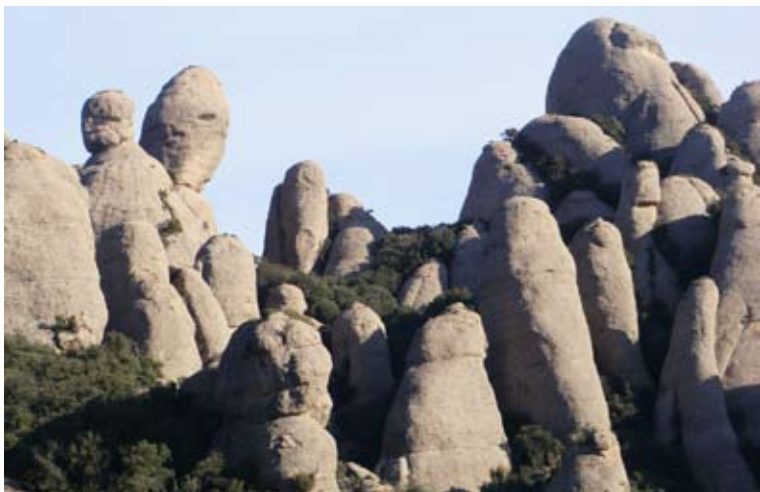
MONTSERRAT

TRAVESSA D'AGULLES i FRARES

Per: Pep Molinos

*Darrer dia de l'any 2011; un xic ventós i net.
Decidim fer una matinal que ens permeti tornar d'hora
a Barcelona per a preparar els respectius "fi d'any".*

La Monja, el Lloro i el Frare (foto: Pep Molinos)



La ruta és un circuit en forma de vuit que travessa les regions d'Agulles i Frares al massís Montserrat, i et permet penetrar, voltar i admirar ambdues regions d'una forma variada, completa i també "divertida".

És un itinerari tècnic, ja que hi ha trams amb cordes fixes, cadenes i fins i tot una paret equipada amb barrots; si bé en alguns trams les cordes es podrien obviar, també cal dir que ajuden molt i faciliten el passos complicats.

Comencem la ruta al coll de Can Massana. Continuem pel coll de Guirló amb les primeres llums del dia, fins accedir a la regió d'Agulles pel pas de la Portella. Aquí la nostra ruta abandona el tradicional, senzill i bonic camí que travessa la part sud-occidental del massís passant pel refugi Vicenç Barber i el pas del Príncep fins a coll de Porc.

Des de la Portella, tombem decididament cap a l'esquerra (N)deixant a les nostres esquenes l'agulla de la Portella Gran i ascen-



dim per un roquetar que ens porta ben a prop de la Portella Petita i la Pelada. En algun tram el camí s'apropa als estimballs situats a la nostra esquerra. Creuada una petita canal, cal superar un pam de paret equipat amb una corda fixa que ens situa prop del Senatxo. Guanyem alçada. La vista des d'aquest lloc és del tot impressionant, ja que podem contemplar un panorama sovint desconegut de Montserrat amb el seu laberint d'agulles, canals, cims i parets fins als Ecos i Montgrós.

El nostre itinerari es converteix en una puja-i-baixa continuat per canals, collets i petits passos, que a primera vista semblen inaccessibles. A voltes la ruta s'aboca sobre les verticals parets de la cara nord. Passem a frec de la Saca Gran, l'Agulla del Arbret, la Filigrana, les Bessones, la Corona de la Reina i la Torta o Mà, entre moltes altres, fins baixar al Portell Estret, situat en un agradable alzinar.

Aquest collet el retrobarem de tornada en baixar de Frares. Ara baixem a cercar el camí que ve del refugi per seguir-lo a l'esquerra cap el pas de Príncep. Aquest tram ens permet de veure la magnífica regió de Frares i que aviat creuarem per dalt. Passem sota l'espectacular agulla del Pas del Príncep i la font de l'Esllavissada fins arribar al coll de Porc. Aquí abandonem els camins que segueixen cap a Ecos/Montgrós o la Foradada, i continuem per un petit viarany a la nostra esquerra (W) que s'enfila a la base d'una dreta canal equipada amb graons i cadenes que ens porta fins al Bacallà o Enclusa. Seguim la dura i esforçada pujada fins un altre pas equipat amb una corda i algun pas senzill, però molt aeri, sobre les parets nord, i que ens deixa a tocar del Frare Encantat. La baixada cap el vessant oposat també és dreta però menys exposada, ja que transcorre per una canal amb alguna corda que ens facilita el pas.

Pujant al coll de Senatxo (foto: Pep Molinos)



Després d'algun puja-i-baixa, remuntem el torrent del Lloro, força dret en el seu darrer tram, fins el collet que separa les agulles del Lloro i la Monja. Iniciem el descens ja per terreny menys compromès entre noves agulles, canals i algun flaqueig. Deixem enrera el Morro Gros i seguim baixant fins a tocar la bonica aresta sud de la Sense Nom, ben a prop del Portell Estret.

Seguim el fresat camí senyalitzat fins el refugi Vicenç Barber tot contemplant la

munió agulles per les que hem passat al primer tram de l'itinerari. Creuem la Portella i retornem a Can Massana sense deixar de mirar les espectaculars parets de la regió d'Agulles que deixem enrera.

Horari

3:30 / 4:00 h. Al ser un itinerari complex, l'horari pot variar sensiblement, depenent del nombre de participants •

a s s e g u r a n c e s

Problemes, dubtes, consultes...

TRUCA'NS

Tel.: 933 190 672

Pino i Cata

De franc per a tots els socis de l'AEC

SORTIDA ESCALADA

MONTSERRAT, 18-12-2011



fotos: S.E.A.M.

ASCENSIÓ I VOLTA AL

BASSEGODA

Per: Pep Molinos – Salvador Monpeat

Mitjans de novembre de 2011 i després d'una setmana de pluges, decidim fer una excursió que a més d'assolir un dels cims més característics i panoràmics de l'Alta Garrotxa, transcorre entre rieres, engorjats, prats, alguna grimpadeta, extensos boscos, dreceres costerudes, solitàries ermites romàniques... i enguany un bon grapat de fredolics!!

Riera de Sant Aniol (foto: Pep Molinos)



Passat Sadernes, arribem amb el cotxe prop del Pont d'en Valentí, a la vall del Lierca. El riu va força ple i crescut, cosa que dóna una imatge poc habitual. Donada la crescuda al primer gual ja hem de descalçar-nos i creuar el fort corrent. Tot el camí fins a Sant Aniol seguint el curs de la riera és de gran bellesa, amb

espais de vegetació plens de colors de tardor i aigua a dojo.

Arribem a Sant Aniol, amb la seva ermita romànica i l'antic mas enrunat. La bellesa i solitud és impressionant.

Desfem durant uns minuts el tram del camí fet, fins a creuar de nou el torrent de la Comella, i prendre di-



recció Est per un corriol coincident amb el GR-11, que amb ziga-zagues puja fort i decididament cap al Coll Roig, coll situat entre el Martanya i els Banyadors. La vista al darrera nostre (W) sobre Sant Aniol i les seves cingleres és espectacular. Del coll Roig, el camí segueix un xic més suau a cercar les runes de Can Principi i posteriorment el coll de Principi; partió d'aigües entre el Lierca i la Muga. Seguim un centenar de metres i deixem el GR-11 que baixa a Albanyà. Nosaltres prenem un corriol (SW) que en fort pendent ens porta a la base del rocam que forma el cim del Bassegoda. Solament ens resta una senzilla grimpada, ajudats per uns esglaons i unes cadenes que no ofereixen dificultat.

Dalt del cim, la vista es molt extensa. Amb raó és considerat un dels millors miradors de la nostra geografia, i més avui que fa un dia net i clar. Gaudim del paisatge tot identificant cims i serralades, fins que l'horari ens obliga a baixar.

Iniciem la baixada desfent el tram de grimpada. Voregem el cim cap a l'Oest, i als pocs metres baixem direcció Sud per una dreta tartera, que entre canals i bosc ens porta al coll de Riu.

Continuem (W) baixant per una pista; quan aquesta fa un fort gir a l'esquerra, la deixem i prosseguim per un corriol que ens porta a la bonica i solitària ermita romànica de la Mare de Déu d'Agulles. El corriol segueix baixant amb la mateixa orientació, fins arribar als conreus de Ca n'Agustí. Reprenem la pista que baixa del coll de Riu i ja no la deixarem fins arribar de nou a la riera de Sant Aniol i posteriorment al pont d'en Valentí, on tanquem el cercle.

Pel que fa als munts de fredolics, un altre dia us direm on els vàrem collir...

Horari:

Pont d'en Valentí – Sant Aniol 1,05 – coll Roig 2,15 – Can Principi 2,45 – coll Principi 3,35 – Bassegoda 4,00 – Ermita M.D. Agulles 5,5 – Ca n'Agustí 5,35 – pont d'en Valentí 6,15.

Desnivell: 1.060m ●

MEMÒRIA 2011

Per: Maty Gàlvez (presidenta ERE)

En primer lloc, vull agrair a totes les persones que m'han donat suport i empenta per tal d'enfortir la nostra tasca de descoberta de l'entorn subterrani per mitjà de les sortides de portes obertes, nit d'escalada i espeleologia, sortides interclubs, tallers de nusos, projeccions, etc...



Múrcia (foto: Maty Gàlvez)

La confiança que heu depositat en mi com a representat de la secció. Espero seguir actuant amb responsabilitat i compromís per tal de no defraudar els membres de la secció i l'Agrupació amb la vostra col·laboració.

L'any 2011 ha estat molt intens i productiu per a l'ERE: L'equip ha realitzat diverses sortides de portes obertes activant diversos geocahings o tresors per diverses cavitats, exploracions a coves de França, sortides

d'autosocors, projeccions, taller; a banda aquest darrer any hem participat activament amb el butlletí i la pàgina web de l'Agrupació

Per tal de promoure intercanvis d'experiències i millorar el nivell d'eficiència en treballs d'equip s'han vist recompensades diverses sortides de caire interclub amb la participació de l'Espeloclub de Gràcia, el club Sire de les Corts i el club Gire de Granollers.

Les sortides organitzades per l'ERE han estat realitzades per diversos indrets com ara a la Cerdanya (Cova Anes, Fou de Bor) Pantà de Sau (Bora Fosca), a França: Goufre Gran de Canalettes, Cabesprine, Goufre de Perillos, etc...) i com no al Garraf, o el que es igual, el nostre santuari de l'espeleologia, entre d'altres.

La participació ha estat d'entre 7 i 10 membres de l'ERE a cada sortida. Com podeu veure, cada any anem a més i l'any del **100tenari** no ens quedarem pas enrere !!!

Fins aviat!!! •

JORDI SUÑÉ i MARTÍ

A la matinada del dia 2 de gener va morir el soci veterà Jordi Suñé i Martí. Ja fa temps que el seu delicat estat de salut l'hi impedia d'assistir a les periòdiques trobades d'antics socis on es tractaven temes de la història de la nostra entitat.

Expressem el nostre condol a la seva vídua i demés familiars •

UN DELS HISTÒRICS QUE ENS HA DEIXAT

JORDI SUÑÉ

AMB LA SEVA DEDICACIÓ ALS MÉS JOVES
VA FONAMENTAR LA CONTINUÏTAT DE L'AEC

Text i fotos: M. Cabanillas

La seva passió per l'Agrupació no es va apagar mai i poc abans de que el nostre consoci Suñer traspassés, el nostre president li retornava una visita pendent en la que com en les anteriors la conversa va transcórrer amb papers i fotos de l'AEC sobre la taula.

La seva vida a l'Agrupació va ser molt intensa centrant-se en el grup infantil pel qual sentia veritable passió perquè com fa uns mesos ens deia "eren la font i futur del club".

No va ser home de grans muntanyes encara que sí de gran amor pel seu club. Protagonista de no pocs campaments, especialment els que es van muntar a Valldeneu al municipi d'Aiguafreda. En Suñer es va bolcar, tot i la seva escassa salut a buscar i classificar apunts i fotografies del seu llarg recorregut a la nostra Entitat.

En una de les diverses visites realitzades al seu domicili barceloní ens vam comprometre a, si era neces-





sari, anar-lo a buscar perquè assistís a algun dels actes del **100tenari**, ell es va mostrar il·lusionat. El seu pas per l'Agrupació no va passar desapercbut i això ens ho va certificar un altre dels nostres il·lustres, en Josep Maria Nuix que va viure al seu costat moltes de les activitats compartint amb ell el seu objectiu de formar els més joves. A la seva residència de Prats de Rei, en Nuix ens va manifestar que la seva vida a l'Agrupació va estar estretament lligada a la d'en Suñer

perquè tots dos compartien el motiu pel qual l'AEC va néixer: "**Excursionisme, Pàtria i Cultura**".

En Nuix va viure en una de les èpoques més difícils per a les entitats catalanes, la postguerra en la qual es van haver d'"inventar" estratègies per a continuar amb els objectius sense que la dictadura franquista ho tallés d'arrel.

La seva vida, fora del món de l'excursionisme, va ser atrafegada, mariner, viatjant... ●

CAIAC

SESSIONS PRÀCTIQUES DE PISCINA

PISCINA MOLLET

Hora a determinar

11 febrer	28 d'abril
10 de març	12 de maig
24 de març	26 de maig
14 d'abril	

SOPARS/PROJECCIONS

amb temàtica de caiac

(expedicions, pedagògic...)

A la Seu de l'Agrupació

24 de febrer	27 d'abril
30 de març	25 de maig

a les 20:00 h ●

100tenari

Parc de Montnegre
i el Corredor

TURÓ D'EN VIVES

*Sostre Comarcal
del Maresme*

Col·locació de la placa del 100tenari

Dia: Diumenge, 5 de febrer de 2012

Itinerari: Urbanització Fontmontnegre – Roureda d'en Vives – Peça de les Cases – Turó d'en Vives – Faigs d'en Preses – Turó Gros – Vaivé de la Casavella – Fontmontnegre.

Dificultat: Baixa.

Durada: 3 h.

Desnivell: 350 m.

Desplaçament:

En cotxes particulars.

Esmorzar: Al bar Ziam, a l'entrada d'Arenys de Munt.

Tot seguit farem una breu visita al

*Monument a la Independència
de Catalunya.*

Dinar: Cal portar-lo (també cal portar aigua).

Vocal: Joan Vives

Tel.: 93 793.91.78/ 636 37.56.07

Per a concretar els detalls de la sortida, ens veurem el dijous dia 2, a l'Agrupació ●

M. TERESA GORDOA

24 de febrer de 1912

Elsqüipassem de la seixantena i tenim la insígnia d'or de l'Agrupació, recordem i tenim motius d'agraïment envers el bon mestre d'escalada i alta muntanya que fou en Claudi Guillot; alguns fins i tot tindreu memòria de quan vam col·locar una petita làpida de recordança al Pollegó superior. Doncs bé, la seva vídua, na Teresa, la que el va acompanyar tota la vida i que vam conèixer acompanyant-nos en les sortides dels cursets d'escalada, enguany fa 100 anys, ella com l'Agrupació, va néixer el 1912. I ara ve el desllorigador d'aquesta nota: Uns quants d'aquells que dèiem, amb la insígnia d'or de l'Agrupació, pensem fer-li una festa amb el següent

programa:

Divendres, 24 de febrer de 2011

A les 9 del matí sortida amb autocar des de Palau Reial.

A les 10 del matí arribada al aeroport de Barcelona de la Teresa i el Jesús i altres familiars i tots junts anirem a Montserrat.

Recepció a Montserrat possiblement del Pare Abat i assistència a la Salve de la Escolania i Virolai.

Si hi ha possibilitat es farà una Missa a Montserrat.

Després dinar a un lloc encara no determinat i retorn i comiat de na Teresa a l'aeroport.

Els qui vulgueu venir us agrairia que m'ho diguéssiu el més aviat possible per poder reservar l'autocar i el restaurant. Els que estigueu interessats podeu trucar-me als telèfons 933712986 i 687731276. Josep Bou ●

febrer

dg 5	100tenari	Turó d'en Vives. Maresme. (Joan Vives)
dm 7	a.e.c.	Reunió de junta.
ds 11	muntanya	Senderisme: La sèquia de Manresa. 25 km
ds 11	caiac	Sessions pràctiques de piscina
ds 11-12	s.e.m.	Puigmal per Núria. (Bernat Ruiz. 645208709)
dm 14	veterans	Reunió mensual.
ds 18-19	infantil	Sortida.
dg 19	muntanya	Tossal Gros de Vallbona
ds 25	muntanya	Senderisme: Matagalls-Montserrat. 4ª etapa: S. Llorenç Savall - urb. Cavall Bernat
ds 25	caiac	Sessions pràctiques de piscina
dg 26	100tenari	Tossal Gros de Vallbona (Rosa M. Soler)

previsió març

ds 3-4	s.e.m.	Bisurin. (David Martín. 649049833)
dg 4	100tenari	Montmell. (Pino i Cata)
dm 6	a.e.c.	Reunió de junta.
dm 13	veterans	Reunió mensual.
ds 10	muntanya	Senderisme: a concretar
ds 10	caiac	Sessions pràctiques de piscina
ds 17-18	infantil	Sortida
dg 18	100tenari	Tossal de la Torreta. (Salvador i Xavi)
ds 24	muntanya	Senderisme: Urb. Cavall Bernat a Vacarisses. 13,2 km
ds 24	caiac	Sessions pràctiques de piscina
dg 25	eqüestre	Sortida al Serrateix, el Viver

MATAGALLS MONTSERRAT

4ª etapa: De Sant Llorenç de Savall a la Urbanització Cavall Bernat

Dia: Dissabte 25 de febrer

Recorregut: 13,4 km

Desnivells: +450, -280 metres

Temps de caminada: 4/5 hores

Ja estem arribant al segon parc d'aquest recorregut. Vorejarem el Parc de Sant Llorenç del Munt per baix per acabar en una de les urbanitzacions que el rodegen.

El recorregut d'aquesta sortida és com els altres amb diferents desnivells i el més important és en el seu tram final de la ermita de les Arenes fins a la Urbanització situada damunt del Coll de Grua.

Hora de sortida (puntual):

- 7:15 del matí des de Plaça Sagrada Família (Provença – Sardunya).

Si vens amb cotxe a la zona blava es pot deixar el cotxe tot el dia. En aquella hora del matí és més probable trobar aparcament.

- 7:30 des de Fabra i Puig

Preus:

Soci: 36,00 €

Soci on line: 44,00 €

No soci: 49,00 € (inclou assegurança)

Tots aquests preus inclouen autocar, dinar i documentació.

Inscripcions: fins dimarts 21 de febrer, a les 21 hores, a secretaria.

Cal portar:

Esmorzar, botes de muntanya, bastons, aigua, fruits secs i fruita.

Els propers dies ja informarem de les previsions meteorològiques.

Ingressar l'import corresponent: Al nou **número de compte** de l'Agrupada: La Caixa 2100 0823 35 0200689123, només cal posar el nom com a remitent.

LA SÈQUIA DE MANRESA

Dia: Dissabte 11 de febrer

Recorregut: 26,00 km

Desnivell: inapreciable

Temps de caminada: 7/8 hores

A proposta d'en Roman Guijarro aquest dissabte anirem a fer aquest recorregut.

La Sèquia de Manresa és un canal de regadiu cabdal en la història de Manresa. S'inicià la seva construcció l'any 1339 i fou acabada l'any 1383. Té un recorregut de 26,7 km, un desnivell de 10 m i un cabal de 1 m³/s. Fou autoritzada la seva construcció pel rei Pere III. La tradició popular, relaciona la construcció de la Sèquia amb el famós miracle de la llum.

La Sèquia de Manresa és una de les obres d'enginyeria més importants realitzades al Bages durant l'Edat Mitjana. Aquest canal, projectat amb una extraordinària visió de futur, va servir per acabar amb els problemes de sequera a la ciutat.

Hora de sortida (puntual):

- 7:00 del matí des de Plaça Sagrada Família (Provença – Sardunya).

Si vens amb cotxe a la zona blava es pot deixar el cotxe tot el dia. En aquella hora del matí és més probable trobar aparcament.

- 7:15 des de Fabra i Puig

Preus:

Soci: 20,00 €. Soci on line: 24,00 €

No soci: 29,00 € (inclou assegurança)

Tots aquests preus inclouen autocar i documentació.

Inscripcions: fins dimarts 7 de febrer, a les 21 hores, a secretaria.

Cal portar:

Esmorzar, dinar, botes de muntanya, bastons, aigua, fruits secs i fruita.

ELS ESCARRISSONS DEL BARRANC DE LLORET

Per: Pep Molinos (desembre 2011)

La regió dels Ports de Beseit/Tortosa és coneguda per la seva salvatgia i varietat de paisatges, però potser l'excursió que ara us expossem recorre un dels seus sectors més feréstecs, complicats i a l'hora més impressionants del massís, ubicat entre els barrancs de Lloret, Orió i Barretes, a prop del Mas de Barberans.

La ruta transcorre per un seguit de barrancs, canals, cornises, rieres, espadats, agulles, boscos colgats, i un parell d'escarrissons, (Els escarrissons són escales de fusta rudimentàries que fan de pujadors i ens permeten superar els graus entre dues cingleres). Tot acompanyat amb bones vistes sobre el Montsià i el Caro.

La principal dificultat d'aquest itinerari és poder seguir el camí; malgrat que trobem alguna fita i alguna pintada, és força perdedor i cal estar atent constantment a trobar els passos clau. Seria tot un problema que es fes de nit en els trencats i profunds barrancs de Barretes o el d'Orió.

La ruta comença al barranc de Lloret. Hi accedim per la carretera de Roquetes a Mas de Barberans. Quan manquen uns 3Km pel Mas de Barberans, trobem un trencall a la dreta amb un indicador del Barranc de Lloret . Seguim la pista uns 7 Km fins a trobar la reixa que dona accés a Can Grinyó on podem aparcar el cotxe.

Iniciem l'ascens pel barranc de Lloret. Primer creuem per un pont de



Barranc de Lloret (Foto: Pep Molinos)

fusta, i tot seguit per un camí fresat que cada cop s'enfila més cercant el fons de la vall. L'ambient és solitari i el paisatge cada cop més feréstec. Quan sembla que el pas ens queda barrat, ens troben l'escarrissó de Borosa, una rudimentària escala de troncs que ens situa dalt del llarg pas rocós.

Seguim amunt fins el coll de Morralets (aquí s'anomenen morralets a les nombroses agulles i gendarmes). Haurem fet quasi de cop la part més important del desnivell. Aquest collet és una cruïlla important d'itineraris, ja que des d'ací podem seguir amunt amb la mateixa direcció fins el cim del Mont Caro. Hi ha agulles de mil i una formes envoltades de bosc i barrancs.

Nosaltres deixem la ruta del Caro i tombem a l'esquerra a cercar el collet de la Roca de Migdia.

A partir d'aquí el camí (quan hi és!!) és perdedor i cal no despistar-se. Passem per l'amagada font de la roca i arribem ben aviat al collet de la Roca del Migdia, amb bones panoràmiques del sector, i especialment dels trams que ens queden per fer, on ens caldrà força orientació. Ara estem llargues estones amb pujades i baixades entre canals, barrancs i precipicis; les vistes al barranc d'Orió són espectaculars. Passem prop del pont natural anomenat "ull de ciclop", curios fenomen rocós entre molts altres.

Deixem enrera el barranc d'Orió i tot seguit passem al barranc de Barretes, més petit però igual d'espectacular que els altres. A mig descens entre algun tram de riera, ens trobem l'escarrissó de Barretes, fet amb un sol tronc.

Sortim del barranc anant a cercar, ja per terreny obert, els plans d'Orió i

el visible coll de Lloret. Ara l'itinerari canvia radicalment. Hem passat d'una zona salvatge i perdedora a estar en una pista i espais oberts (un bon contrast).

Solament ens resta seguir per la pista cap a l'est, perdent alçada fins el coll Ventós. Continuem en la mateixa direcció per un corriol que ens baixa a la font del Divendres, on una altra pista ens porta de nou al barranc de Lloret. Cal parar compte doncs en aquest tram passem per pastures amb bous salvatges. Creuem una cleda que tanca l'accés a aquestes pastures i retrobem el cotxe.

Una excursió circular molt recomanable per a qui vulgui conèixer "una mica més" els Ports: El resum d'aquesta ruta la podríem trobar amb el que diuen Joan Timón i Vicent Peller en les seves guies (Ed. Cossetània) i bons coneixedors de la regió: una de les de més dificultat, dures però probablement de les més boniques.

Dades:

Distància: 13 km. **Desnivell:** 800m.

Horari: 6 h. Aprox ●



Laboratori de Viatges

Darrere el web del Laboratori trobaràs algú que t'escolta.
Sabem de Viatges des del 1971.

www.laboratorideviatges.cat

ricanyelles@laboratorideviatges.cat * Tel.: 664 29 80 82
Consultoria gratuïta per als socis de l'A.E.C.

EL GRAND QUAYRAT (3060 m)

Text i fotos: Frederic Planas

Estiu 2011

Aquest tres mil situat entre la vall de Lis i la d'Astau –i més concretament entre el circ d'Espingo i el de Crabioules– és un cim relativament poc visitat a causa de la competència dels seus veïns (Perdiguero, Gourg Blancs, Maupas, per no parlar d'Aneto i Posets que no estan pas gaire lluny). En el cas de muntanyencs de casa nostra encara més, donat la seva llunyania. Per anar-hi, hi ha diverses opcions, però la més curta passaria per accedir a Banyeres de Luchon des de la vall d'Aran.

La cresta que uneix l'avançim amb el Grand Quayrat.
A l'esquerra el Lezat amaga el Perdiguero



Ara bé, la visita al Quayrat està plenament justificada (més enllà dels col·leccionistes de tres mils) per la gran vista que hi ha des del cim. A semblança d'altres cims com el Monteixo, el Quayrat està separat de la carena axial, i aquest desplaçament al nord en facilita una visió espectacular principalment de la carena que separa les valls d'Estós i Lliterola dels circs d'Espingo i Crabioules.

L'accés al cim per la seva via normal és fa des d'una bretxa situada a la cresta Nord i per arribar-hi ho podem fer des de les granges d'Astau (pujant pels

llacs d'Oô i Espingo) o des de les bordes de Lis remuntant el circ de Crabioules.

Nosaltres hi accedim pel circ de Crabioules, doncs és clarament més solitari que el d'Espingo si bé després descobrirem perquè: bona part de la pujada es farà fora de camins i això, naturalment, desanima els senderistes.

El primer tram puja a través d'un bosc molt dens (i fresc a l'estiu) per un camí ben marcat que ens porta a l'espectacular cascada d'Enfer. El camí, fins aquí molt transitat, ens deixa al peu del salt d'aigua per després pu-

jar fent ziga-zagues fins al capdamunt. Un pont creua just al punt on l'aigua es precipita molts metres avall. És una passejada de menys d'una hora però francament recomanable.

A partir d'aquest punt el camí es torna solitari i pren direcció Sud fins a les antigues mines de ferro de Crabioules (mal lloc per ser sorpresos per una tempesta elèctrica). A continuació, i ja sense camí evident, prenem direcció Oest als plans que envolten la cabana de Sarnès (2231 m).

L'endemà ens dirigim novament al Sud per superar una barrera rocallosa que envolta la cabana, i a continuació enfilem entre tarteres cap a l'Oest per accedir a la cubeta del petit llac de Crabioules (2584 m). Des d'aquí ja divisem el cim i la bretxa (2803 m) que hem d'assolir. Els darrers metres són drets i esgotadors però sense més dificultat que la d'avançar un pas i relliscar-ne dos.

Ara ve la part més compromesa. Doncs cal flanquejar per sota la cresta per assolir una nova bretxa (2749 m) situada més al Sud. Seguim restes de fites i ho fem pel vesant Oest (el vesant d'Espingo). Cal fer servir les mans i hi ha un punt exposat. Arribats a la segona bretxa remuntarem ara pel fil de la cresta superant el rocallam sense gaires problemes fins a l'avantcim Nord. Una nova grimpada (més aviat pel vesant Est, el de Crabioules) ens durà al cim principal. Com a particularitat assenyalarem que el cim, estrictament parlant, el forma un

bloc d'uns 4 o 5 metres de difícil accés (III) però ho deixarem per una altra ocasió en que estiguem més inspirats.

El descens el farem per la mateixa ruta de pujada i com que les úniques dificultats són bàsicament de flanqueig, no serà pas més compromès que a la pujada.

En resum, l'ascensió al Quayrat és molt recomanable per la seva vista i adreçada als qui els agraden les rutes solitàries. És francament dura, amb prop de 2000 metres de desnivell, fora de camins i superant tarteres inacabables. No és difícil però cal grimpar una mica a la cresta.



El vesant nord del pic d'Espioles

Fitxa:

Punt de partida: Bordes de Lis (1100 m)

Desnivell: 1960 m

Pernotjar: Cabana de Sarnès (2231 m). No es pot confiar molt en dormir a la cabana doncs pot ser tancada o utilitzada per pastors.

Dificultat: F+ (amb algun pas de II)

Itinerari i senyalització: bon camí i marcat fins a la cascada d'Enfer. Camí fins a les mines de Crabioules. A partir d'aquí no hi ha ni camins ni marques. Cal prendre la direcció correcta (primer Sud i després Oest) a la sortida de la cabana: no hem de tenir la temptació de pujar per la coma de Crabioules. Restes de fites (molt útils) al flanqueig entre les dues bretxes ●

ACTES DEL 100TENARI

PRIMERA PLACA ALS SOSTRES COMARCALS

PUIG DE LA MOLA (534,7 m)

Garraf

Per: Jordi Romagosa (soci 1224)

Organitzat per la secció de Caiac s'ha preparat l'excursió per tal de col·locar la primera placa.

Grup al cim (foto: Manel Navarro)



Cap allà les 8, de mica en mica, ara un cotxe, ara una furgoneta, ens ajuntem una colla de 18 excursionistes. De moment en Jordi es fa càrrec de la direcció de la petita caravana i aviat es descobreix que no va pel bon camí. Quan sortim de l'autopista, a Castelldefels i entrem a la urbanització del Rat Penat, en Santi es posa al capdavant i tot circulant per un laberint de pistes, asfaltades unes, de terra d'altres, travessem l'estrany poblet d'Olivella i passat Can Grau, en un planell al costat del camí deixem

els cotxes esmorzem escalfats per un Sol ben xamós i unes botes de vi que van passant de mà en mà.

Seguim a peu un tros més de pista i en un revolt trobem l'indicador del GR5 que ens ha de dur fins al sostre de la Comarca del Garraf. El corriol, entapissat de rocs, s'endinsa per una màquia de margallons, garrics, romaní florit... L'aire és fresc, però el Sol i la pujada ens fan alleugerir d'abrigalls. El dia és radiant, l'atmosfera molt transparent i a l'horitzó s'endevina la Serra de Tramuntana de Mallorca. El camí es

va enfilant i s'estableixen grups condicionats per la lleugeresa de les cames.

Finalment tota la colla ens reunim al Puig de La Mola, al peu de la torre de guaita. Contemplació del paisatge, Montserrat, allà lluny el Pirineu nevât, el Mediterrani resplendent... En Santi negocia amb l'agent forestal on podem posar la placa; ens indica un lloc al basament de la torre i l'equip de "treballs manuals" instal·la la placa, ens apilem per a les fotos del record. Breus parlaments de na Rosa Maria, ànima i promotora de la idea d'aquestes plaques, d'en Jep que ens fa adonar de la importància d'aquest acte i anima als assistents a fer-se càrrec del cost de les darreres 7 plaques que encara són pendents de finançament.

Hem coincidit al cim amb un soci navegador de caiac i ciclista, en Xavier, acompanyat d'un parell de ciclistes més que ens esperaven. Té un xalet a Begues i ens proposa que dinem el que portem, a casa seva, asseguts en cadires i davant d'una taula; és acceptat. Iniciem la baixada, els conductors de cama lleugera s'avancen per anar a cercar els cotxes i acostar-los a la cruïlla del GR5. La resta anem baixant amb compte, tot i que algú no s'estalvia alguna reliscada sense conseqüències.

Al final del corriol ja ens esperen els companys i els vehicles; és la una. Ara es tracta de no perdre de vista en Santi, que s'orienta en mig de l'entrellat de pistes que baixen del



foto: Jordi Romagosa

massís de Garraf cap a Begues. Entrem els cotxes al jardí i "okupem" la casa ens trobem taules parades, plats, coberts i tot el necessari per convertir la frugalitat d'un dinar al bosc en un àpat. Apareixen un parell de xatonades, que són valorades positivament pels comensals, les botes van i venen, alguna ampolla de vi subministrada per la casa i finalment surten a taula un tortell que ve del rebost de la casa i una coca de cabell d'àngel que ha fet na Neus, ah, sense oblidar unes ampolles de cava de l'Agrupada que són celebrades amb tres brindis.

Després del dinar ajudem a recollir i sortim a prendre el darrer Sol a la terrassa de la casa. Les converses que havíem iniciat al menjador segueixen aquí fora, fins que el Sol s'amaga darrera d'un pi gros i ens adonem que ja és hora de tornar. La gran majoria es dirigeixen cap a Barcelona i n'hi ha un que és de poble que agafa la carrete-reta que baixa cap a Torrelles i en un no-res és a casa.

**Quina sort
haver-hi pogut ser! •**

CASTELL DE MILANY

(1.526 m) COMARCA DEL RIPOLLÈS

Per: Pino/Cata

Aquest cim, circular i acinglerat, és un mirador extraordinari de les muntanyes dels Pirineus orientals i les prelitorals de Barcelona.

Aquesta muntanya deu el seu nom a les restes d'un castell del que ja se'n tenen referències de l'any 962.

El castell pertanyia als comptes de Besalú, servia de defensa i fou abandonat a darrers del segle XIV.

La muntanya forma conjunt amb les serres de Sta. Magdalena i Milany i pertany a la serralada transversal catalana. Les seves aigües al nord van a parar a la riera de Vallfogona, mentre que al sud ho fan a la riera de Vidrà. Totes dues desemboquen al Ter.

La serra està formada per roques puddingues de calcàries dures (semblants als conglomerats) i margues intercalades, principalment a les parts baixes.

L'excursió és molt còmoda, curta, agradable i fàcil amb unes bones vistes en totes direccions.



ACCÉS

Amb automòbil ens hem de dirigir fins al poble de Vallfogona de Ripollès. Ho podem fer des de Ripoll o des d'Olot. Just entrar al poble, hem de prendre el segon carrer que hi ha a la nostra esquerra per passar per un bar, les escoles, l'església, unes piscines

que resten enfonsades a la nostra dreta i el cementiri a l'esquerra.

Des del poble hem de fer 4 quilòmetres de pista abans d'aparcar el vehicle. Primer, la pista està revestida de ciment, travessa la riera de Vallfogona per un pont, deixa un mas a mà dreta i tot seguit una pista a l'esquerra

fins un trencall. Aquí s'acaba el ciment, una pista puja a mà esquerra i una altra baixa mà dreta cap a una casa. Nosal·tres seguim de front, ara per pista de terra.

Aquesta pista de terra, passa per una font (la Tosca), travessa un torrent per un pont de ciment i arriba a uns prats, on deixa una pista a mà esquerra. Fem 500 metres més d'aquesta pista principal fins arribar a un revolt de 90 graus a l'esquerra on hi ha una explanada per aparcar. Aquí deixem el vehicle.

RECORREGUT

L'excursió remunta aquesta pista fins arribar a un torrent. El seguirem en direcció nord fins un coll, entre el Castell de Milany i el Puig de l'Obiol i d'aquest coll, seguirem cap a ponent (dreta) per carena, per tal d'enfilar-nos al cim.

Les referències més importants i horaris sense comptar parades són:

0 minuts. Aparcament del revolt del Malhivern (1.110 m). Sortim cap el nord seguint la pista, aquí força planera. Anem envoltats de pins i de faigs. Aquí no hi ha història, paciència i contemplar el paisatge i l'entorn que és força bonic.

35 minuts. Trencall a la Barraca (1.250 m). A mà esquerra surt una pista en pujada que porta a una casa (la Barraca). Seguim la nostra pista, ara pel mig d'un bonic bosc de faig.

40 minuts. Rec de Villaura. (1.275m)

La pista fa un revolt a mà dreta i travessa un torrent. A 50 metres del torrent agafem un corriol que surt de mà esquerra de la pista. Hi ha marques de G.R. i una fita. Seguirem una mica enlairats aquest rec per entre bosc de faig i prats.

45 minuts. Can Buera. (1.335 m). Casa en runes a la nostra dreta. Hem de seguir fixant-nos en les marques de G.R., doncs en aquest indret el bestiar fa corriols que poden confondre'ns. La pujada és suau i el bosc força tancat, llevat alguna clariana.

55 minuts. Font i abeurador. (1.435 m). A la nostra esquerra i a tocar del rec de Villaura. Seguim en suau pujada per entre bosc i seguint les marques del G.R.

1 hora. Pista planera (1.475 m). Una pista planera ens travessa. Aquí hem d'anar cap a la nostra dreta, doncs el camí per on anem modifica la seva direcció uns 180 graus. Seguim les pintures. Fem uns 100 metres de pujada i arribem a una nova pista just quan aquesta fa un revolt. Sense entrar en la pista que resta a la nostra dreta, seguim pel bosc les marques del G.R. que ara s'enfila un pèl cap a la esquerra.

1 hora i 5 minuts. Coll. (1.495 m) Arribem per entre mig de bosc a una tanca filferrada, que fa de marge a una pista travessera. Estem en un ampli coll. A la nostra dreta veiem enlairades les restes del Castell de Milany i un munt d'antenes. Un pal indicador ens orienta. Caminem doncs cap a la

dreta fent uns 100 metres de pista i la deixem a la dreta, per tal de desviar-nos per uns prats, que ens apropen al peu de la cinglera que defensa el cim i el castell.

1 hora i 10 minuts. Peu del Castell. (1.505 m) Arribem al peu del cingle i just passar per entre dues pedres, a mà dreta tenim un camí que s'enfila fort cap amunt fins el Castell de Milany.

1 hora i 15 minuts. Castell de Milany. (1.526 m) Una paret del castell mig enderrocada, un munt d'antenes, un llibre de registre, un vèrtex geodèsic i dos mapes indicadors, són elements que formen part del cim. Bones vistes en totes direccions.

La baixada la podem fer pel mateix camí de pujada.

HORARI

La pujada dura un hora i 1/4 i la baixada un pel menys d'1 hora.

DESNIVELL

El desnivell acumulat de tota l'excursió és de 415 metres.

ÈPOCA

Aquesta ruta es pot fer tot l'any, encara que els mesos d'estiu és molt penosa per la calor que fa en aquest indret. Algun hivern sol haver-hi neu a les parts altes, doncs la ruta va per cara nord. L'indret sol ser ventós. Recomanem fer l'excursió per primavera o tardor.

PUNTS D'INTERÈS

És interessant saber que a tocar del cim, ja damunt de la cinglera, sol haver-hi a darrers de Maig, Marcòlics, planta molt protegida i que en aquest indret està salvada del bestiar. Des del cim tenim vistes cap al nord de la serralada pirinenca oriental, des del Puigllançada fins el Canigó, passant per totes les muntanyes de les valls de Núria, del Freixer i del Ter. Ja més a prop hi tenim el Taga i el Puig Estela.

Aponent veurem el Pedraforca i diverses serralades com les d'Ensija, Rasos de Peguera o el Cadí, i al sud, tota la serralada Transversal i més al fons, el Montseny, Sant Llorenç i Montserrat. A llevant podem veure totes les muntanyes de la Garrotxa.

CLIMA I VEGETACIÓ

El clima i la vegetació és típica de la mitja muntanya amb trets centreeuropeus. Boixos, ginebres i faig són els elements més destacats, barrejats amb pastures a les parts altes.

El clima és fred a l'hivern, on les glaçades sovintegen i el sol li costa d'arribar-hi en tractar-se de cara nord. A l'estiu la calor pot ser angoixant, encara que en dies de pluja, boira i humitat, el fred es pot fer sentir a les parts obagues. A l'estiu són freqüents i fortes, les tronades i tempestes.

EQUIPAMENT

Motxilla, gorra o barret, ulleres i crema solar tot l'any. A l'hivern cal dur roba d'abric. També cal dur especialment roba protectora del vent. L'excursió es pot fer amb calçat tou, doncs tot el recorregut va per pista o

prat. Recomanem dur una màquina de retratar i uns binocles. En el recorregut trobarem una font, però habitualment és eixuta. Recomanem dur aigua.

Barcelona a 22 d'abril de 2007 •

L'AGRUPA ALS SOSTRES COMARCALS DE CATALUNYA

SI VOLEU PATROCINAR ALGUNA PLACA,

no us hi entretingueu. Ja veieu que s'estan acabant... **NOMÉS EN QUEDEN SET:**

CARO	1.442,0 m	Baix Ebre
PUIGSOU	991,8 m	Gironès
PUIG SESARQUES	880,3 m	Pla de l'Estany
TURÓ DEL GALUTXO	854,0 m	Segarra
PUIG DE LES AGULLES	848,0 m	Alt Penedès
PUIG D'ARQUES	535,0 m	Baix Empordà
PUNTAL DELS ESCAMBRONS	500,0 m	Segrià

És ben fàcil: Només cal trucar a secretaria o a la Rosa M. Soler (93.311.77.85) i es clar... pagar els 60 € (fer l'ingrés al compte 2100 0823 39 0200688916, indicant PLAQUES CIMS i el vostre nom).

Com que hi ha molta feina a fer i ja som al 2012, ja hem posat en marxa la col·locació de les plaques:

El passat dia 22 de gener la Secció de Càaiac ja va posar la primera al PUIG DE LA MOLA (Garraf) i pel mes de febrer hi ha programades dues sortides més: el dia 5 al Turó d'en Vives (Maresme) i el dia 26 el Tossal Gros de Vallbona (Urgell).

**AMB LA COL·LABORACIÓ DE TOTS ACONSEGUIREM
LA PRESENCIA DEL CENTENARI DE L'AGRUPA
A TOTS ELS SOSTRES COMARCALS DE CATALUNYA!!! •**

ALTES DEL MES DE GENER

Marc Gassó Ortiz
Genoveva Munell Madriles
Jaume Garcia Cañizares
Anna Fernández Àlvarez
Bruno Andre Conigliano
Gaspard Andre Conigliano
Johannes Sebastián Breitingen
Ana Maria Robledo Sánchez

Ángel Robledo Sánchez
Laia Álvarez Martí
Isabel Torres Català
Oriol Simon Llumà
Ben Empson
Aurora Espacio Casanovas
Javier Botella de Maglia
Laura Garcia Cadiñanos

La nostra més cordial benvinguda i el desig d'una ben profitosa estada a l'Agrupació •

DEFUNCIÓ

El passat dia 22 de gener va morir la senyora **Anna Maria Tharrats Vidal**, mare del nostre amic i company de Junta Ramon Ignasi Canyellas. Expressem el nostre condol a en Ramon Ignasi i a tota la seva família •

100tenari

Tot just hem entrat a l'any 2012 i el mes passat un soci va fer una aportació al fons econòmic del **100tenari**. Donem les gràcies a aquest soci i encoratgem a la resta per a que l'imitin. Penseu que enguany les administracions van escurats d'armilla (no tenen quartos) i no en podem treure suc per aquell cantó.

Recordeu que també podeu col·laborar amb la Litografia del 100tenari.

Visca l'Agrupació! •

PAGAMENTS

CANVI DE CAIXA

Oficina 0823 Padilla-Gaudí. C/ Padilla, 271

NOUS COMPTES BANCARIS:

100tenari: 2100 0823 39 02 00688916

AEC: 2100 0823 35 02 00689123

INFANTIL: 2100 0823 31 02 00689236

Important: Comenceu indicant el vostre nom •

CORREUS ELECTRÒNICS

aec@aec.cat
president@aec.cat
secretaria@aec.cat

comunicacio@aec.cat
butlleti@aec.cat
agrupactivitats@aec.cat

speleo.ere_aec@yahoo.es
escola@glacera.com
caiac@aec.cat •



C/ Padilla, 236 - Entresol 1a

Si estas buscant;

Últimes Tecnologies en tots els tractaments

Facilitats en els pagaments

I sobretot, un equip humà que només pensa
en el teu benestar

TRUCA'NS T'asseguem un bon somriure

93 450 20 05

Presentant el carnet de soci de

L'AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA"

1^a VISITA
de DIAGNOSTIC

GRATUITA

HIGIENE

20€

10% dte. en tots els tractaments



T'estem esperant



Guanya aquest Equip de Muntanya o un val de compra de 1.100€!*

- Motxilla: DEUTER 40+10
- Sac: DEUTER Orbit-S
- Botes: BOREAL Mazama
- Jaqueta: TNF Venture
- Pantaló: TRIANGO Kuldi
- Mitjons: LURBEL
- Tenda: ALTUS Pumi 2
- Bastons: SETMIL
- GPS: GARMIN Etrex Vista

Pack valorat en: 1.100€

Participa enviant un **SMS al 25151**
amb la paraula **BALMAT** seguida
del teu **NOM i COGNOMS**

Esports BALMAT: Gran Via Corts Catalanes, 527-531 - 08011 Barcelona - www.balmat.com

Preu total per missatge: 1,42€ (IVA inclòs). Sorteig públic i per internet el 15/2/2012.

*Reduïr a les botigues Balmat en material esportiu.



AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA"

Padilla, 255-263, primera planta
08013 Barcelona
tel: 933 024 529

e-mail: aec@aec.cat
butlleti@aec.cat

web: www.aec.cat

Edita: AEC

President: Jep Tapias

Amb la col·laboració de:

 Generalitat de Catalunya
Departament de Governació
i Administracions Públiques
Secretaria d'Acció Ciutadana



Disseny i maquetació: Xavier Sánchez

Impressió: Empòrium

Coordinador: Manuel Cabanillas

En aquest butlletí hi col·laboren: Jordi Romagosa, Manuel Cabanillas, Quim Llop, Jordi Pino, Cata, Rosa M. Soler, Antonio Molina, Secció de caiac, S.E.A.M., Frederic Planas, Salvador Monpeat, Pep Molinos, Maty Gálvez, Joan Vives, Josep Bou i Rosa M. Soler.